

eră Iisus, intpusse eapă în Ierusalimă pe poarta Aleloră, sătăsse văză minătă în crîngulă chiparoseloră care se întâlță la pîchioarele tărpilei Sîmoi, și se lăsasse eapă spre fopterecdea la Dabid; pe vîrstă, vîzindă văză felă de moș mape deskișă, intpusse acolo, și, răpătă de osteneală, abia trăgindă-shi sămîtelă, skîldată în sadoare, că toată apa căreia să spălăsise barba și părulă, se călăsse văză minătă pezimindă-shi capulă de o băcată de lemnă pe care și-lă făcăsse căpătă.

Abia se călăsse de căte-ba minătă, abia și închepăsăpătă okii să se înciză, căndă văză stromotă de păși și de stîrgepăi înlătăsăpătă din somnă.

Iată se călătă pe văză kotă; văză mai tălăză oameni kapi înaintă spre parțea sa; văză din eî țineă văză fanară în mănu. Căndă a jăzăpătă la vîro căpătă păși, Iată se văză întrăjoră-ți că să căpnoască văză se afă; atunci, văză la lămina fanarului că eră intre văză felă de casă de lemnă, și că văză de lemnă pe care și pezimasă capulă nă eră altă cheva de căte-o krovche kolossală care învedepătă se lăcră pentru o ese-krovche che eră să-ișă loka este păzină... Se călătă repede, mișcată de o spătă profondă, căci înțelmesse că krovchea aceea eră să fișă întrăjorătingătă pentru spălăcile aceluiă kiapă pe care-lă vîndăsăpătă ellă!

Fără cheie pîcă o esplikare mai tălăză, și fără a pespănde întrăjorălării che i făcăsăpătă lăcrătorii, kapi se mișă căndă aă văzătă pe oțelă acelă venindă să-shi căte repăsălă insă-shi acolo, făcăsăpătă întrăjorării, și alăprasse năpădă căndă tălăzimea oameniloră pe